

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 395

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 87 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2-5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
429.	— Decizie privind numirea doamnei Carmen-Delia Șotângă în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.....	6
430.	— Decizie pentru revocarea, la cerere, a domnului Petru Armean din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	6
431.	— Decizie pentru numirea domnului Mihail Doruș în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene	7
432.	— Decizie privind numirea doamnei Andreea-Maria Arcan-Apostol în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	7
433.	— Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de inspector general adjunct antifraudă la Direcția regională antifraudă fiscală 3 Alexandria — Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Biroul Individual Notarial Nicolae Cauținuc în Dosarul nr. 17.633/212/2016 al Judecătorei Constanța — Secția civilă — Camera de Consiliu. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.408D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi amânată sau anulată, întrucât protecția dreptului recunoscut prin actul jurisdicțional ar deveni iluzoriu. Obligația informării executorului judecătoresc potrivit dispozițiilor legale criticate are rolul de a descuraja debitorul în intențiile sale de a sustrage elemente din patrimoniu de la procedura execuțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.633/212/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă — Camera de Consiliu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Biroul Individual Notarial Nicolae Cauținuc, reclamant într-o cauză având ca obiect cererea de reexaminare formulată împotriva unei încheieri a instanței judecătorești prin care i s-a aplicat o amendă judiciară, în temeiul art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul legal criticat este susceptibil de a genera nenumărate și imprevizibile abuzuri. Astfel, sintagmele „orice alte persoane fizice sau persoane juridice”, „de îndată”, „apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite”, sau „chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel”, prin imprecizia și impredictibilitatea interpretării lor, pot conduce la o aplicare defectuoasă a legii, putând crea prejudicii unor persoane care au un rol incidental în executarea silită, deoarece aprecierea executorului judecătoresc nu poate fi cenzurată de nicio instanță. Formularea cea mai criticabilă, sub aspectul constituționalității ei, este sintagma „chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel”, nefiind clar la care anume legi speciale s-ar referi și nici ce prevederi din aceste legi ar avea în vedere. O posibilă interpretare a sintagmei este că aceasta să se refere doar la obligativitatea comunicării codului numeric personal al persoanei supuse executării silite, cu alte cuvinte la dezlegarea operatorilor de date cu caracter personal de obligația de a păstra secretul codului numeric personal al persoanei supuse executării silite, obligație prevăzută în legi speciale. Chiar și

sintagma „în copie” referitoare la documentele ce trebuie comunicate executorului judecătoresc a cunoscut interpretarea abuzivă de a fi echivalentă cu expresia „în copie legalizată”.

6. Față de formulările neclare, imprecise și susceptibile de interpretări diverse a dispozițiilor legale în cauză, autorul excepției consideră că acestea nu corespund standardelor de calitate a legii drept garanție a principiului legalității, prevăzut în art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în art. 1 alin. (5) din Constituție.

7. Mai mult, în opinia autorului, dispozițiile art. 660 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă sunt criticabile din perspectiva respectării Legii fundamentale, subordonând practic executorului judecătoresc, în faza executării silite a unui proces, alte categorii de profesioniști ai dreptului, cum ar fi avocații, consilierii juridici sau notarii publici. Astfel, toate cele trei categorii de juriști menționate au ca principal călăuzitor al profesiei lor obligația de a păstra secretul profesional, principiu care pare a fi înfrânt în mod categoric în textul legal criticat, prin sintagma finală „chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.” Consideră că această sintagmă este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând subiecților să înțeleagă dacă prevederile legale privind obligația de a păstra secretul profesional ce revine avocaților, consilierilor juridici sau notarilor publici mai subzistă în faza executării silite a unui proces, sau aceștia sunt total derobați de obligația de confidențialitate și trebuie să dea tot concursul executorului judecătoresc în executarea silită a propriilor clienți. În raport cu Codul de procedură civilă, atât Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cât și Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, precum și Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 pot fi considerate drept legi speciale. Prin legile în cauză se materializează unele drepturi constituționale ale cetățenilor, astfel că aceste legi speciale nu sunt mai puțin importante decât legea generală (Codul de procedură civilă) în ocrotirea și garantarea unor drepturi și aplicarea unor principii juridice.

8. În ce privește dreptul la un proces echitabil (inclusiv în faza executării silite), acesta este recunoscut de Codul de procedură civilă la art. 6 alin. (2), dar pare a fi contrazis de dispozițiile art. 660 alin. (2) din același cod, care stabilește obligativitatea oricăror persoane fizice sau persoane juridice de a comunica, de îndată, în copie, documentele, precum și, în scris, datele și informațiile apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite, prin aceste persoane putându-se înțelege inclusiv apărătorii legali ai debitorului executat silit, avocați sau consilieri juridici.

9. De asemenea, dacă, potrivit art. 317 alin. (1) din Codul de procedură civilă, printre persoanele scutite de a depune mărturie sunt: „slujitorii cultelor, medicii, farmaciștii, avocații, notarii publici, executorii judecătorești, mediatorii, moașele și asistenții medicali și orice alți profesioniști cărora legea le impune să păstreze secretul de serviciu sau secretul profesional cu privire la faptele de care au luat cunoștință în cadrul serviciului ori în exercitarea profesiei lor, chiar și după încetarea activității lor”, astfel că în faza de judecată a cauzei operează obligativitatea păstrării secretului profesional, conform art. 660 alin. (2) din același cod, în faza de executare silită, această obligație dispăre.

10. Autorul excepției de neconstituționalitate mai susține că sintagma „chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel” din finalul art. 660 alin. (2) teza întâi poate fi interpretată în sensul că notarul ar fi obligat nu numai să-i comunice executorului judecătoresc în copie documentele solicitate, dar și să

procedeze la legalizarea acestora fără a respecta cerințele legii privind legalizarea de copii. Aceasta, deoarece cerința confruntării copiei cu originalul este prevăzută doar într-o lege specială, care nu se mai aplică, potrivit sintagmei criticate, copia legalizată fiind un document apreciat de executorul judecătoresc ca necesar executării silite. Or, dacă nu se mai aplică în acest caz legea specială, înseamnă că nu se mai aplică legea, în general. Consideră că prin simplul fapt că pot genera asemenea interpretări abuzive, art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

11. În opinia **Judecătoriei Constanța — Secția civilă — Camera de Consiliu**, excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât în interpretarea și aplicarea art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, privind dreptul la un proces echitabil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa constantă că articolul indicat protejează și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat de drept, ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în detrimentul unei părți. Executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, amânată sau anulată în mod excesiv, căci astfel s-ar ajunge la o protecție iluzorie a drepturilor creditorului, ceea ce, în accepțiunea Convenției, nu poate fi primit (cauzele *Pini&Bertani și Manera&Atripaldi împotriva României; Ruianu împotriva României*).

12. Deși art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede sintagma „chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel”, faza execuțională este similară fazei de judecată, caracterizată mai ales de celeritate, astfel încât prin dispoziția cuprinsă în art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se asigură decât punerea în executare silită a unui titlu executoriu într-un termen cât se poate de rezonabil și de urgent.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** a trimis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/5.291/2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.207 din 13 septembrie 2016, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că art. 660 din Codul de procedură civilă reglementează detaliat obligația tuturor persoanelor, fizice sau juridice, inclusiv a autorităților, de a furniza informații necesare executării silite. Obligația este stabilită imperativ, ea fiind imaginată de legiuitor ca fiind o importanță premisă a promptitudinii și caracterului efectiv al executării silite. Persoanele și instituțiile avute în vedere la art. 660 alin. (2) sunt obligate să răspundă de îndată executorului judecătoresc, chiar dacă răspunsul este în sensul că nu dețin date și informații. În lipsa unui răspuns, executorul judecătoresc sau partea interesată va putea sesiza instanța de executare pentru a lua măsurile prevăzute de lege, respectiv amenda judiciară și despăgubiri pentru amânarea executării. Modul în care este reglementată obligația terților de a da informații la cererea executorului judecătoresc denotă intenția legiuitorului de a crea toate condițiile pentru a asigura aducerea la îndeplinire a celor prevăzute în titlul executoriu. Mijloacele de informare puse la dispoziția executorului judecătoresc descurajează eventualele încercări ale debitorilor de a ascunde sau sustrage de la executare elemente de patrimoniu care ar putea fi urmărite silit. Astfel, normele criticate au rolul de a asigura punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive, fără de care s-ar ajunge doar la o protecție iluzorie a dreptului creditorului, și nu afectează dispozițiile constituționale vizând statul de drept, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare și garantarea dreptului de proprietate.

15. **Avocatul Poporului** a trimis punctul său de vedere prin Adresa nr. 15.138 din 7 octombrie 2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 9.305 din 11 octombrie 2016, prin care susține constituționalitatea dispozițiilor criticate. Arată că Codul de procedură civilă pune la dispoziția executorului judecătoresc mai multe mijloace procedurale, menite să asigure executarea în mod prompt și efectiv

a hotărârilor judecătorești, precum și de a obține sancționarea debitorului, prin instanța de executare. Astfel, promptitudinea și efectivitatea înțelegse ca opțiune fără alternative a oricărui stat care respectă preeminența dreptului sunt expresia accesului la justiție. Solvabilitatea limitată a debitorului și tendința generalizată a acestuia de a se sustrage de la îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din titlurile executorii stimulează rolul activ al executorului judecătoresc în realizarea drepturilor creditorilor, prin urmărirea silită a bunurilor mobile ce nu sunt supuse unui regim de circulație de drept comun. Chiar și așa, debitorul are acces la o instanță de judecată, prin posibilitatea contestării actelor de executare făcute cu încălcarea legii, pentru prevenirea oricărui abuz în exercitarea dreptului de către creditorul urmărit, controlul judecătoresc al începerii executării silite constituind o asemenea garanție, adecvată și eficientă, a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate în această procedură. În același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la un tribunal garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din «proces» în sensul art. 6” (cauzele *SC Ruxandra Trading împotriva României*, 2007, *Hornsby împotriva Greciei*, 1997).

16. În plus, Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 44 din Constituție, întrucât dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, iar art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu face altceva decât să stabilească cele mai adecvate mijloace pentru a se asigura executarea hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat ce respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect. În plus, verificând respectarea condițiilor constituționale referitoare la dreptul la apărare, dispozițiile de lege criticate nu îl împiedică pe cel interesat să se folosească de mijloacele legale care constituie garanții ale dreptului la apărare.

17. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(2) *De asemenea, la cererea executorului judecătoresc, instituțiile publice, instituțiile de credit și orice alte persoane fizice sau persoane juridice sunt obligate să îi comunice, de îndată, în copie, documentele, precum și, în scris, datele și informațiile apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite, inclusiv codul numeric personal al persoanei supuse executării silite, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.*”

Tot astfel, organele fiscale sunt obligate să comunice, în aceleași condiții, datele și informațiile pe care le administrează potrivit legii. La cererea executorului judecătoresc sau a părții interesate, instanța de executare poate lua măsurile prevăzute la art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) și la art. 189.”

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și obligația de respectare a legii și a Constituției, art. 21 alin. (3)

privind dreptul la un proces echitabil (inclusiv în faza executării silite), art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și în art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în lumina principiului legalității și a principiului bunei-credințe, legiuitorul stabilește că subiecții de drept trebuie să aibă o conduită conformă cu cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și să execute de bunăvoie obligațiile care le revin. În situația neexecutării benevole de către debitor a obligației sale, legiuitorul a instituit un ansamblu de mijloace procedurale menite realizării dreptului recunoscut creditorului, prin titlul său executoriu. Într-o atare împrejurare, obligația se duce la îndeplinire prin executare silită, care începe odată cu sesizarea organului de executare, la cererea creditorului, dacă prin lege nu se dispune altfel, ca expresie a aplicabilității principiului disponibilității în materia executării silite.

22. Codul de procedură civilă și Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești consacră regula potrivit căreia executarea silită a oricărui titlu executoriu se realizează de către executorul judecătoresc căruia i se conferă un rol activ în tot cursul executării, drept consecință a faptului că acesta exercită un serviciu public, a cărui normală desfășurare trebuie garantată chiar de către stat, în virtutea obligației pozitive reglementate, în mod expres, în art. 626 din Codul de procedură civilă. Așadar, impunerea realizării întocmai a dispozițiilor cuprinse în titlul executoriu se duce la îndeplinire cu concursul organului de executare, respectiv al executorului judecătoresc, acesta fiind autoritatea investită de stat cu puterea de a impune debitorului urmărit sau unor terțe persoane care dețin bunurile acestuia obligația de a executa dispozițiile cuprinse în titlul executoriu.

23. Dispozițiile înscrise în Legea nr. 188/2000 reglementează organizarea și exercitarea profesiei de executor judecătoresc stipulând, în cuprinsul art. 2 alin. (1) și art. 7 lit. a), că executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public constând în executarea silită a dispozițiilor civile din titlurile executorii, precum și îndeplinirea altor atribuții date prin lege în competența lor. Totodată, art. 2 alin. (2) din același act normativ stipulează că actele îndeplinite de executorii judecătorești, în limitele competențelor legale, purtând ștampila și semnătura acestora, precum și numărul de înregistrare și data, sunt acte de autoritate publică și au forța probantă prevăzută de lege. Din interpretarea sistematică a normelor menționate rezultă că profesia de executor judecătoresc are un statut special, care implică exercitarea autorității statului în vederea ducerii la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în hotărârile judecătorești și alte titluri executorii, scop în care legiuitorul a conferit autoritatea necesară actelor îndeplinite de către acesta, în cadrul competențelor sale, calificându-le ca acte de autoritate publică, cu forța probantă corespunzătoare unor asemenea acte, în măsura în care sunt date și înregistrate și poartă ștampila și semnătura executorului judecătoresc.

24. Pe de altă parte, executorul judecătoresc, deși investit prin lege să îndeplinească un serviciu de interes public — ducerea la îndeplinire a obligațiilor prevăzute de titlul executoriu —, serviciu pentru care a fost investit de către o autoritate publică (potrivit art. 4 din Legea nr. 188/2000, se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției), îl reprezintă pe creditor în derularea raportului execuțional care s-a născut între creditor și debitor și acționează în interesul unei bune administrări a justiției, reprezentând un organ auxiliar al acesteia pentru ducerea la îndeplinire, prin intermediul mijloacelor juridice prevăzute de lege, a dispozițiilor civile din titlurile executorii (a se vedea Decizia nr. 631 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august 2007).

25. Astfel cum s-a subliniat și în Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, acesta nu dispune de *imperium* — atribut care caracterizează numai judecătorul — pentru a da o hotărâre în baza căreia se dispune declanșarea executării silite, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, și nu

beneficiază de atributele de imparțialitate și de independență specifice numai instanțelor judecătorești (a se vedea și jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 22 mai 1998, pronunțată în Cauza *Vasilescu împotriva României*, paragraful 41, Hotărârea din 6 mai 2003, pronunțată în Cauza *Kleyn și alții împotriva Olandei*, paragraful 190, sau Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Micallef împotriva Maltei*, paragrafele 93—99).

26. Relativ la activitatea desfășurată de executorii judecătorești, Curtea Constituțională (Decizia nr. 631 din 26 iunie 2007, precitată), a statuat că, în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, activitatea executorilor judecătorești constituie „un element esențial al statului de drept”, iar, întrucât aceștia nu dețin forța publică coercitivă, „statului îi revine obligația de a lua toate măsurile necesare pentru ca ei să poată duce la îndeplinire sarcina cu care au fost investiți, în special prin asigurarea concursului efectiv al altor autorități care pot impune prin forță executarea atunci când este cazul, măsuri în lipsa cărora garanțiile de care beneficiază justițiabilul în fața instanțelor își pierd rațiunea de a fi” (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Pini și Bertani/Manera și Atripaldi împotriva României*). Sub acest aspect, subliniind importanța executării silite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu și lipsit de eficiență practică dacă ordinea juridică internă a statului, care respectă preeminența dreptului, ar permite ca o hotărâre judecătorească sau un alt înscris care constituie titlu executoriu să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe sau a unei hotărâri, indiferent căreia jurisdicției ar aparține, trebuie deci considerată ca făcând parte integrantă din proces, în sensul art. 6 (a se vedea în acest Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*). Or, este bine cunoscut că, prin pronunțarea hotărârii judecătorești, instanța legată cu soluționarea cauzei, prin rezolvarea acesteia, se dezinvestește. În aceste condiții, chiar dacă executarea hotărârii este circumscrisă noțiunii de „proces”, nimic nu susține teza potrivit căreia această activitate trebuie îndeplinită tot de instanța care a soluționat litigiul, cu atât mai mult cu cât punerea în aplicare a hotărârii aparține sferei administrative a procesului civil. Statul, în calitate de depozitar al forței publice, este chemat să reglementeze cadrul legal care să asigure dreptul la executarea hotărârii judecătorești, drept circumscris accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

27. În considerarea obligației pozitive de reglementare, legiuitorul a adoptat, printre altele, prevederile art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care consacră în sarcina instituțiilor publice, instituțiilor de credit și a oricărui alte persoane fizice sau persoane juridice obligația de a comunica, de îndată, în copie, documentele, precum și, în scris, datele și informațiile apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. De asemenea, organele fiscale sunt obligate să comunice, în aceleași condiții, datele și informațiile pe care le administrează potrivit legii. Astfel, în virtutea rolului activ, executorul judecătoresc este îndreptățit să emită o adresă prin care să solicite terților furnizarea tuturor informațiilor necesare executării silite a dispozițiilor civile din titlurile executorii. Obligația reglementată de art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă ia naștere din momentul comunicării către destinatar a cererii executorului judecătoresc. În cererea formulată de executor trebuie ca, pe lângă datele legate de identificarea debitorului, să se precizeze ce fel de date și informații sunt necesare executării silite. Astfel, spre exemplu, executorul judecătoresc, pentru a efectua acte de executare, poate solicita informații privind bunurile pe care le deține debitorul, înmatriculate sau înregistrate în registrele publice, informații privind conturile și depozitele pe care debitorul le are deschise la o instituție bancară sau are nevoie de copii ale anumitor documente, precum titlul de proprietate sau contractul de vânzare-cumpărare a unui imobil care trebuie înscris în cartea funciară, conform art. 829 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

28. În legătură cu datele și informațiile primite, potrivit art. 660 alin. (4) din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc are mai multe obligații: să asigure secretul informațiilor primite, dacă legea nu prevede altfel, să nu utilizeze informațiile decât în scopul pentru care au fost cerute, să nu divulgeze informațiile către terțe persoane și să nu utilizeze informațiile pentru crearea unei baze de date personale.

29. În cazul în care unul dintre terții menționați de text nu își îndeplinește obligația prevăzută de lege, executorul judecătoresc sau partea interesată poate solicita instanței de executare aplicarea unei amenzi potrivit art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) din Codul de procedură civilă sau poate solicita despăgubiri în condițiile art. 189 din același cod. Instanța de executare va analiza necesitatea documentelor, informațiilor sau datelor solicitate în procedura executării silite și se va pronunța asupra cererii prin care se solicită aplicarea de amenzi sau despăgubiri printr-o încheiere executorie, împotriva căreia se va putea face numai cerere de reexaminare, în condițiile art. 191 din Codul de procedură civilă. Mijloacele de informare puse la dispoziția executorului judecătoresc descurajează eventualele încercări ale debitorilor de a ascunde sau sustrage de la executare elemente de patrimoniu care ar putea fi urmărite silit, dispoziția legală criticată având ca scop prevenirea situațiilor în care terții care dețin documente apreciate de către executorul judecătoresc ca fiind utile cauzei refuză să le transmită acestuia, prevalându-se de secretul profesional.

30. Întrucât obligația menționată există „*chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel*”, Curtea constată că dispozițiile contrare din legile speciale sunt abrogate expres și indirect, în privința executorilor judecătorești, în baza art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă. Cu alte cuvinte, în cazul în care norma cu caracter special nu prevede expres obligația comunicării datelor solicitate de executorul judecătoresc (cum este cazul, spre exemplu, a dispozițiilor art. 113 alin. (2) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, potrivit căroră „*Informații de natura secretului bancar pot fi furnizate, în măsura în care acestea sunt justificate de scopul pentru care sunt cerute ori furnizate, în următoarele situații: [...] f) la solicitarea executorului judecătoresc, în scopul realizării executării silite, pentru existența conturilor debitorilor urmăriți*”), norma cu caracter general în materia executării silite cuprinsă în Codul de procedură civilă înlătură normele cu conținut diferit din legile speciale. Părțile unui raport juridic/profesionistii sunt ținute în continuare să respecte obligațiile calificate drept secret profesional, însă în măsura în care aceste informații sunt necesare punerii în executare a unei hotărâri judecătorești, furnizarea lor către organul abilitat de lege să efectueze această operațiune este obligatorie. Secretul profesional nu poate fi

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Biroul Individual Notarial Nicolae Caușinuc în Dosarul nr. 17.633/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă — Camera de Consiliu și constată că dispozițiile art. 660 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

invocat în opoziție cu o autoritate investită de stat cu puterea de a executa dispozițiile cuprinse în titlul executoriu, autoritate care este ținută la rândul său de respectarea normelor legale referitoare la secretul profesional și la folosirea datelor obținute exclusiv în scopul prevăzut de lege.

31. Pe de altă parte, în ceea ce privește critica dispozițiilor art. 660 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă din perspectiva subordonării altor categorii de profesioniști ai dreptului, cum ar fi avocații, consilierii juridici sau notarii publici, executorului judecătoresc, în faza executării silite a procesului civil, Curtea reține că aceasta este lipsită de temei legal. Astfel, ca urmare a pronunțării Deciziei nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă, instanțele judecătorești urmează să aplice în mod direct art. 21 alin. (3), art. 124 și art. 126 alin. (1) din Constituție, devenind, astfel, competente să încuviințeze executarea silită. Mai mult, neîndeplinirea obligației prevăzute de lege de către terții menționați de norma criticată este constatată tot de instanța judecătorească sesizată de executorul judecătoresc sau de partea interesată în scopul aplicării unei amenzi. Cu acest prilej, instanța face o analiză a motivelor care au stat la baza solicitării informațiilor, datelor sau documentelor și, dacă apreciază că acestea sunt necesare realizării executării silite, dispune plata unei despăgubiri sau amendarea terțului care nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de lege. Încheierea pronunțată are caracter executoriu, iar împotriva ei se va putea face numai cerere de reexaminare, în condițiile art. 191 din Codul de procedură civilă.

32. În această lumină, Curtea constată că dispozițiile criticate asigură suficiente garanții dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și, implicit, dreptului de proprietate privată a cărui încălcare nu numai că nu poate fi reținută, ci, dimpotrivă, cunoaște o valorizare efectivă pe calea unei proceduri execuționale întemeiate pe norme riguroase și eficiente. Pentru aceleași argumente, Curtea reține că nici critica raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a textului de lege, nu este întemeiată, din analiza acestuia rezultând fără echivoc că norma cu caracter general în materia executării silite cuprinsă în Codul de procedură civilă înlătură de la aplicare orice normă cu conținut diferit din legile speciale.

33. În ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de claritate a normei, care ar crea, în opinia autorului excepției, obligația notarului de a comunica executorului judecătoresc nu numai copii ale documentelor solicitate, dar și legalizarea acestora, în afara cadrului legal în materie, Curtea apreciază că acestea vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea normei de către organele abilitate, respectiv de către instanța judecătorească, singura competentă să se pronunțe cu privire la aceste chestiuni.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Carmen-Delia Șotângă
în funcția de consilier la cabinet consilier de stat
în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

În temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Carmen-Delia Șotângă se numește în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 25 mai 2017.
Nr. 429.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru revocarea, la cerere, a domnului Petru Armean
din calitatea de membru al Consiliului de administrație
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății formulată prin Adresa nr. FB 4.300 din 17 mai 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.647 din 18 mai 2017, și Cererea domnului Petru Armean, înregistrată la Cabinetul ministrului sănătății cu nr. FB 4.300 din 10 mai 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 286 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petru Armean se revocă, la cerere, din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 25 mai 2017.
Nr. 430.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Mihail Doruș în funcția
de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale,
Administrației Publice și Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihail Doruș se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 25 mai 2017.
Nr. 431.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Andreea-Maria Arcan-Apostol
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, formulată prin Adresa nr. 69.909 din data de 23 mai 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.760 din data de 23 mai 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Andreea-Maria Arcan-Apostol se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai BusuiocBucurești, 25 mai 2017.
Nr. 432.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de inspector general adjunct antifraudă la Direcția regională antifraudă fiscală 3 Alexandria — Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. APRS 2.065 din 24 mai 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.770 din 24 mai 2017,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, și al art. 16 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Nicolae Istrate se eliberează din funcția de inspector general adjunct antifraudă la Direcția regională antifraudă fiscală 3 Alexandria — Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, atribuțiile inspectorului general adjunct antifraudă la Direcția regională antifraudă fiscală 3 Alexandria se exercită de către domnul Teodor-Alexandru Georgescu, inspector general adjunct antifraudă la Direcția generală antifraudă fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Secretar general al Guvernului,

Mihai Busuioac

București, 25 mai 2017.
Nr. 433.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 054894